

Amsterdam

De kom som yrväder en afton i april med varsitt höganäskrus om halsen eller var det i början på oktober och med halsdukar om halsen. Hursomhelst så lade de hela Amsterdam för sina fötter. Så kan berättelsen om de kunskapsstörstande teknologerna, med betoning på törstande, inledas då vi begav oss till Amsterdam. Efter de tidigare hotellen under våra resor hade vi vant

oss vid en viss standard. Nu visade det sig att rummen på Hotell Hans Brinker mer liknande logement än hotellrum men inte var vi i Amsterdam för att sitta på ett hotellrum/logement heller! Det var bara till att snöra på sig skorna, bästa gå-bort-skorna (det var många som gick bort sig i Amsterdam), och ge sig ut och kolla vad staden hade att

erbjuda. Det visade sig att Amsterdam är en är en mycket trevlig stad, med vacker arkitektur, stort kulturutbud och trevliga människor som pratade konstigt.

Lite tröttsamt är det dock med all drogliberalism, som ni säkert vet är haschet i praktiken är lagligt och säljs under disk på så kallade coffeshops och det märks. Folk röker på överallt där de inte borde göra det. Visst det är kul en stund men när spårwagnsföraren sitter och puffar medan han kör så blir man aningen orolig och måttligt road, det blir liksom tröttsamt i längden. Då vi ändå pratar om sociala problem så kan vi också passa på att nämna redlight-district. Där kan man verkligen tala om köttmarknad, de prostituerade står i sina små båsar med en vägg gjord av glas, som ett stort skyltfönster. Dessa båsar hyrs ut till de prostituerade av inte allt för seriösa hyresvärdar. Egentligen är prostitutionen olaglig men ingen bryr sig, det sker helt öppet.

Minsann visade det sig att det inte var något som helst fel på nöjeslivet. Holländarna förstår att roa sig och det passade oss resenärer väl. Efter hand som nöjeslivet gjorde allt större

och större intryck på oss så började vi så småningom upptäcka att vi förstod mer och mer av det holländska språket och döm om vår förvåning då det visade sig att vissa av oss kunde prata traktens tungomål flytande. Vi fick hjälp med allt från att hitta rätta vägen till att kort och gott konversera med förbipasserande. (Holländare och Amsterdambor i synnerhet är ett tålmodigt släkte visade det sig.) Det var tur att vissa i sällskapet hade osedvanligt gott språköra, något vi fick nytta av flera gånger (om jag nu mins det rätt, reds anm).

Nu när vi ändå börjar dra oss till minnes saker och ting så är det på sin plats att nämna de kulinariska upplevelserna från trakten, då ju mat alltid lockat elkraftsresenärer. Nu visade det sig att maten hade en hel del övrigt att önska och inte tillnärmelsevis skänkte den själsliga och andliga spis som varit önskvärt. Maten var trots allt funkis, god husman, som bygger biceps och ger kraft i dansbenet.

